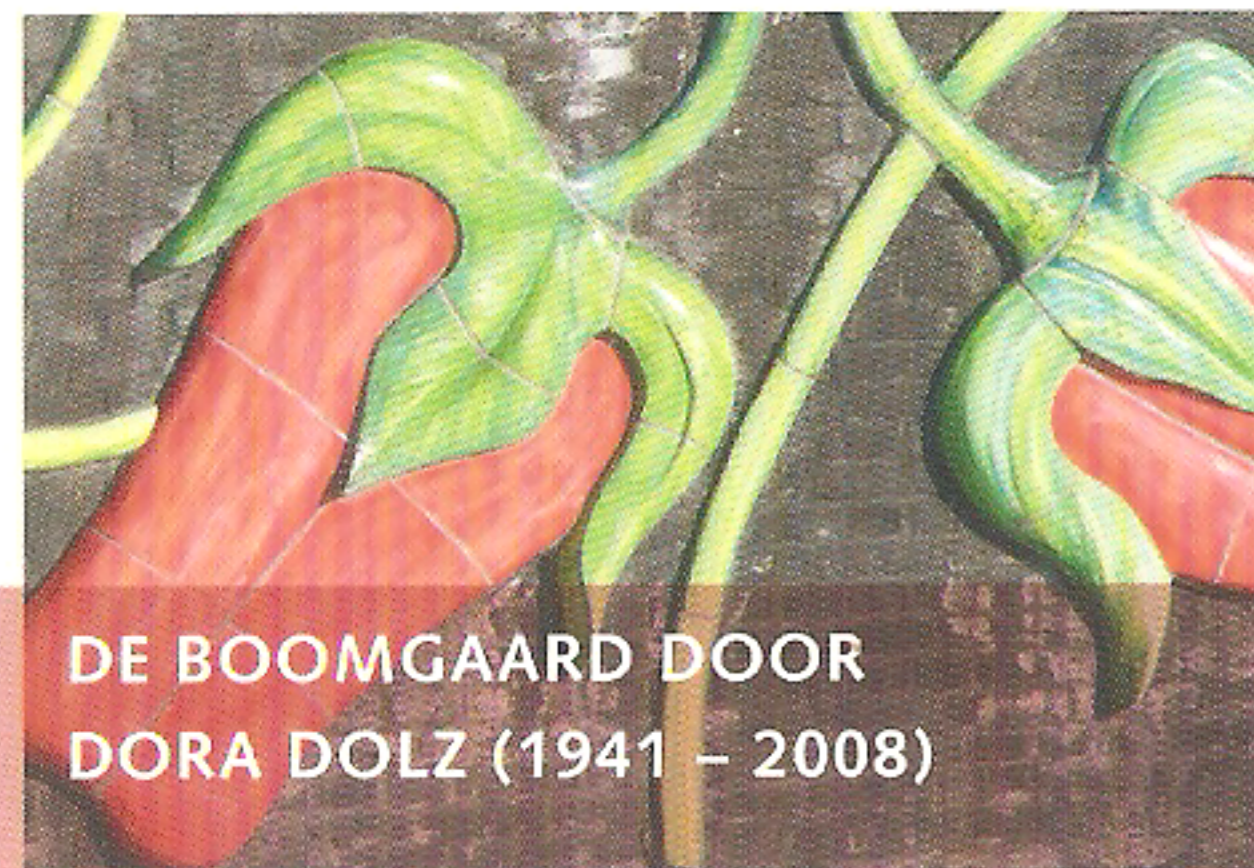

De keramiek in de Wateringse Binnentuinen

De keramische kunst in deze wijk roept herinneringen op aan het tuinbouwverleden van Wateringse Veld. De kunst siert een aantal bruggen en een waterpartij met vrolijk gekleurde vruchten en groente.

Kunstenaars: Dora Dolz, Wietske van Leeuwen, Tejo Philips en Hans van Bentem.

DE BOOMGAARD DOOR
DORA DOLZ (1941 – 2008)

Op de voet van de brug naar de Meijerijlaan in Wateringse Veld bevindt zich bijzonder kleurrijk keramiek van Dora Dolz. Het fleurige paars, rood, geel en groen vormt een groot contrast met het zwart van de bakstenen waaruit deze duiker is opgetrokken. Daarnaast contrasteren de uitbundige, figuratieve voorstellingen van druiventrossen, aubergines en bloesem sterk met de strak en sober vormgegeven brug en de huizen rondom.

Helaas heeft Dolz de uiteindelijke realisatie van haar reliëf in Wateringse Veld niet meer mee mogen maken. Het was al wel in productie en is postuum voltooid.

DE PAPRIKABRUG DOOR WIETSKE
VAN LEEUWEN (1965)

Normaal gesproken maakt keramist Wietske van Leeuwen schalen en potten met deksels. Strakke wanden komen daar bij haar niet aan te pas, ze stapelt telkens eenzelfde vorm op elkaar. Voor het midden van de brug op de hoek van de Ellertsveldlaan en de Kennemerlandlaan maakte Van Leeuwen een groot reliëf van drie bij één meter. Daarop is een collage te zien van prei omringd met witte en blauwe druiven. In het midden bevindt zich een paprika met bolletje knoflook als een soort anemoon daarbovenop. Op de duikers aan weerszijden van de brug prijken vier grote rozetten opgebouwd uit tomaten, rode paprika's, bolletjes knoflook en een enkele wijngaardslak.

DE TUINDERSGESCHIEDENIS DOOR
TEJO PHILIPS (1960)

Tejo Philips heeft de drie bruggen naar het scholencomplex aan het Laantje van Salland van blauwwitte keramiek voorzien. Op het eerste gezicht lijkt het of hij vrolijk fruit en speelse groente in blauw heeft gemaakt. Maar schijn bedriegt. Kom je wat dichterbij, dan vraag je je af of het eigenlijk wel groente en fruit is wat je ziet.

Dat komt omdat Philips zijn tomaten een lampenfitting heeft meegegeven en zijn paprika's heeft voorzien van een watersproeier. Dat combineren van het organische met het mechanische doet Philips in al zijn werk, of het nu autonoom is of toegepast zoals hier. In Wateringse Veld verwijst hij er expliciet mee naar het verleden. Vroeger vond op deze grond immers intensieve tuinbouw plaats. Naast groente en fruit maakt Philips ook de kunstmatige technieken zichtbaar waarmee deze werden gekweekt. Een combinatie van natuur en techniek dus. Alle keramiek is in verschillende kleuren lichtblauw geschilderd. Daarmee legt de kunstenaar natuurlijk het verband met het wereldberoemde Delfts blauw. Tegelijkertijd refereert hij ook aan Delfland, het hoogheemraadschap waaronder vroeger Wateringen en nu Wateringse Veld valt. Dat waterschap voert een blauwwit logo.

FRUITFACE FOUNTAIN DOOR
HANS VAN BENTEM (1965)

In de vijver aan de Zevenwoudenlaan tussen de Westergo- en de Oostergosingel staat een bijzondere fontein. Deze fontein spuit niet alleen vrolijk, hij ziet er ook fris en letterlijk fruitig uit. Met een nek van prei, wangen van meloenen en aubergines als wenkbrauwen lijkt deze reusachtige kop zo weggelopen van een schilderij van Giuseppe Arcimboldo. In 1563 schilderde deze Italiaanse kunstenaar als eerste menselijke gezichten die waren opgebouwd uit alles behalve menselijke delen. Hans van Bentem nam deze portretten tot uitgangspunt. Hij maakte er een eigentijdse versie van. Meer dan manshoog, tweekoppig, in kleurrijk geglazuurde klei en herinnerend aan de groenten en fruit die vroeger in Wateringen in de kassen en tuinderijen werden geteeld. Karakteristiek is dat Van Bentem deze fontein op een ambachtelijke manier heeft vervaardigd. Uit massieve blokken klei bouwde hij het geheel op om het vervolgens uit te hollen, in stukken te bakken en tot slot weer in elkaar te zetten.

